Erediens: Paassondag
Gelewer: 31 Maart 2024 in Kroondal
Preek: Johannes 14: 19
Prediker: Pastor Reinhard Keding

Jesus sê: "Ek lewe en julle sal ook lewe!".
(Johannes 14:19)

(direkte vertaling uit duits)
Trommel my hart vir die lewe, sing my mond vir vrede.
Trommel my hart vir die lewe, sing my mond vir vrede.

Dat die aarde helderder en warmer sal word.
Dat die aarde helderder en warmer sal word.

Gerhard Schöne, die pastor en liedjieskrywer, het vir ons hierdie pragtige teks gegee.

Vir my is dit 'n wonderlike opsomming van die boodskap, wat vir hierdie feesdag aan ons geskenk word.

Dit is waarmee ek ons vanoggend wil bemoedig:

Trommel vir die lewe!!

Die uitdagings in die lewe is groot!

Die rampverslae neem toe! Hulle word deur die media in ons sitkamers ingebring. Daar is soveel verskriklike, vernietigende gebeure, wat, hoewel hulle ons nie almal op dieselfde manier raak nie, tog 'n indruk nalaat.

Die oorloë

Wat 1000e mense se lewens vernietig!

Die byna onhanteerbare getal van diegene, wat hul huise moet verlaat, hulle vlug, om hul lewens te red; hulle soek 'n nuwe tuiste.

Hulle soek lewens perspektief!

Watter soort toekoms sal die kinders hê, wat as kinders niks anders ken as om 'n vlugteling te wees nie?

Ons veg daarteen! Ons moet nie die lied van wanhoop laat seëvier nie! Ons sing daarteen: Trommel my hart vir die lewe, sing my mond vir vrede....

Die natuurrampe

Sodra sekere gebeurtenisse nie meer op televisie verskyn nie, verskyn daar nuwe, ewe verskriklike katastrofes, wat deur brande en watermassas veroorsaak is. En steeds beweer te veel mense dat klimaatsveranderinge nie bestaan nie. Hulle hanteer dit gewoonlik deur nie hul lewenstyl te verander nie.

So verskriklik dit alles is, moet ons nie toelaat dat die lied van magteloosheid wen nie. Ons veg vir die lewe.

En ek dink aan die persoonlike katastrofes. Ons ken seker almal lewensverhale wat na aan ons is! En as ons tyd het om ons sorge soos klippe op te stapel, hoe hoog sal hierdie berg van bekommernisse word?

Miskien treur iemand juis nou oor die verlies van iemand na aan hom of haar.

Ek kan aan mans en vroue dink, wat graag wil werk maar nie een kan vind nie.

Ek dink aan mense wat, hetsy skuldig of onskuldig, ’n lewensfase bereik het, waarin hulle geen toekoms meer sien nie.

Mense, wat 'n verhouding in liefde begin het, word gekonfronteer met die ruïnes van hul verbintenis en soek weë vir hulself en hul kinders.

Hoe stresvol is dit alles. Veral vir diegene wat geraak word. Die lied van magteloosheid moet nie wen nie. Ons veg daarteen: veg my hart vir die lewe.....

In ons kerke staan voor baie uitdagings:

Die ongelooflike verhale van seksuele geweld deur medewerkers in die kerke het die geloofwaardigheid geskud.

Baie uitdagings kom oor jou pad:

Hoe herwin ons mense, wat hulle onttrek het, om watter rede ook al.

Ons wil hulle graag terugwen. Maar dit lyk so moeilik.

Soos ook elders behoort minder mense dieselfde ding te doen!

Dit lyk asof ons die mense al hoe minder bereik met ons aanbiedinge! Is dit as gevolg van die vorms? Het ons geen taal meer, om die Evangelie so te verkondig, dat God se groot uitnodiging nie meer verstaan word nie? Of lewe ons as Christene nie wat ons leer nie en verloor ons dus ons “slaankrag”?

Hoe en wanneer sal die leraars pos weer gevul word soos met ’n gewone leraars pos?

Hoe vermy ons oorlading sodat "uitbranding" nie plaasvind nie?

Hoe kry ons dit reg om 'n goeie balans te handhaaf, wanneer dit kom by die vraag, in watter taal ons kerkdienste moet vier? Die volgende geslag sal seker nie meer die Duitse taal kan hanteer nie, ... of?

Hoe gaan ons sosiale uitdagings die hoof bied? Die groot onbetroubaarheid van poste bekommer ons

Ons weet almal dat baie moet verander, maar ons kan dikwels nie die uitweg vind nie! Ons vergader en vergader vir ure aaneen en dit lyk nie of daar uitkoms is nie.

Hoe raadop dit ons ook kan maak. Die lied van hopeloosheid behoort nie te wen nie. Ons veg daarteen: veg my hart vir die lewe.....

In tye van krisis bestaan daar altyd die gevaar, dat mense, vele mense, tydens die krisis in 'n soort "borrel" sal terugtrek. Hulle isoleer hulself al hoe meer en onttrek hulle van hul medemens.

Dan sal ons in die krisis vasval!

Ons geloof daag ons uit!

Ons wil Paasfees vier

Ons kan Paasfees vier

Die krisis het nie die laaste woord nie

Ons word ingesuig in die krag van die lewe wat God weer en weer wil gee. Dit is mos nie 'n leë belofte nie. Dit is 'n verbintenis, 'n belofte.

Die besonderse van die beloftes is, dat God dit deur ons wil vervul.

Dit was reeds met Kersfees van ons verwag, dat ons soos die herders sou vertel dat die Heiland gebore is.

Hy vertrou ons om dit te doen, diegene, wat sy woorde en sy lewensdoelwitte wil volg.

Dit wat ons sê is nie noodwendig die belangrikste nie, maar wat ons leef sal 'n teken vir ander word, om aan te sluit by ons Paashoop.

Daarom veg ons vir die lewe! Daarom sing ons vir vrede! Daarom sing en blaas ons teen berusting.

Daarom wil ons, as broers en susters, mekaar langs die pad bemoedig, dat die lewe sal seëvier.

Die reël op die kaart behoort julle aan te moedig: "Elke persoon, wat vrede het met die dood, kan beter lewendig wees."

Paasfees is nie aan 'n datum gekoppel nie!!

Paasfees is gekoppel aan die belofte van die opgewekte Here. Ek is altyd by jou, tot aan die einde van die wêreld.

Kom ons sing: Veg vir die lewe, vir die vrede, en laat ons hoopvol bly dat dit vir alle mense helderder sal word.

Veg my hart vir die lewe

Amen